

ב
 בשבת ב
 לחדש
 שנת חמשת אלפים ושבע מאות
 לבריאת העולם למנין שאנו מנין כאן ב
 איך החתן
 למשפחת
 אמר
 להדא
 למשפחת
 הוי לי לאנתו כדת משה וישראל ואנא אפלח ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין
 יהודאין דפלחין ומוקרין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי
 ומזוניכי וכסותיכי וסיפוקיכי ומיעל לותיכי כאורח כל ארעא
 וצביאת מרת
 דא והות ליה לאנתו וזן נדוניא דהנעלת ליה מבי
 בכסף בין בזהב בין בתכשיטין במאני דלבושא בשימושי דירה ובשימושא דערסא הכל קבל
 עליו
 חתן זון
 זקוקים כסף צרוף וצבי
 חתן זון והוסיף לה מן
 דיליה עוז
 זקוקים כסף צרוף אחרים כנגדן סך הכל
 זקוקים כסף צרוף וכך אמר
 חתן זון אחריות שטר כתובתא דא נדוניא זן ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי
 בתראי להתפרע מכל שפר ארג נכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד אנא
 למקנא נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע
 מנהון שטר כתובתא דא נדוניא זן ותוספתא דא מנאי ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי
 ובתר חיי מן יומא זון ולעלם ואחריות שטר כתובתא דא נדוניא זן ותוספתא דא קבל עלי
 חתן זון כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בבנות ישראל
 העשוין כתקון חכמינו זכרונם לברכה דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי
 מן
 למשפחת
 חתן זון למרת
 למשפחת
 דא
 על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר למקניא ביה וכל שריר וקיים

עז _____ נאום

עז _____ נאום